

at ligge i underkanten af den faktiske stigning. Derudover kommer den overenskomstmæssige lønstigning pr. 1. april 1966.

Hertil kommer, at løn- og avancestigningerne i andre erhverv vil betyde stigende omkostninger for landbruget på en række områder, herunder ikke mindst byggeomkostninger og reparations- og vedligeholdelsesomkostninger samt mange andre indenlandske driftsmidler og tjenesteydelser. I betragtning af, at løn- og indkomststigninger uden for landbruget forventes at blive af størrelsesordenen 10 pct. i 1965, er det næppe urealistisk at regne med en stigning på 5 pct. i landbrugets øvrige indenlandske omkostninger, hvilket vil svare til yderligere ca. 150 mill. kr.

I denne forbindelse skal også understreges, at landbruget som eksporterhverv og med sit særlig store kapitalbehov rammes hårdst af det meget høje renteniveau.

Gennem hjemmemarkedsordningerne og gennem den fortsatte effektivitetsfremgang vil landbruget kunne dække en del, men langt fra hele den forventede omkostningsstigning. Det betyder, at selv under forudsætning af uændrede eksportpriser vil der i tilfælde af uændret landbrugsstøtte alene som følge af omkostningsstigningerne blive tale om en direkte nedgang i de selvstændige landbrugeres indkomster samtidig med stigninger i den øvrige befolknings indkomster og i det almindelige leveomkostningsniveau.

Hertil kommer imidlertid, at landbruget allerede må konstatere betydelige indtægts- tab som følge af *faldende eksportpriser*. Til supplement af det i skrivelsen af 17. marts nævnte skal anføres, at landbrugets salgspriser allerede i gennemsnit ligger 5 pct. lavere end i året 1964, hvilket på årsbasis svarer til 400-500 mill. kr. I betragtning af udviklingstendenserne såvel i fællesmarkedet som på det engelske marked er der overvejende sandsynlighed for en yderligere forværring af eksportvilkårene.

Det anførte viser klart, at den uændrede fortsættelse af landbrugsstøtten, som regeringens forslag indebærer, vil betyde en ganske urimelig forringelse af landbrugets indkomstmæssige stilling sammenlignet med andre befolkningsgrupper. En forhøjelse af beløbsrammen til det af Fællesudvalget foreslåede niveau er derfor absolut påkrævet.

Udvalgets oplæg udgjorde en helhed, hvis omfang var begrundet i landbrugets hele økonomiske situation, og hvis enkeltforslag var begrundet i hensynet til at sikre en rimelig balance mellem de forskellige produktionsgrene og brugsstørrelser. Regeringens forslag har imidlertid på afgørende måde forrykket den tilsigtede balance til skade for husdyrproduktionen.

Det må derfor indtrængende henstilles, at Fællesudvalgets forslag gennemføres.

Kornordningen.

Der må på det skarpeste protesteres mod den foreslåede ophævelse af brødkornsordningen i 1966-67, da Fællesudvalgets forudsætninger for at overveje en sådan ophævelse ikke er tilgodeset.

Der mangler således fastsættelse af en særlig hjemmemarkedspris for det brødkorn, der leveres til mølle.

Der mangler endvidere forslag om en belåningsordning for kornlagre, der er bestemt til salg. En sådan ordning skulle indeholde ret for pengeinstitutterne til at genbelåne lånedokumenterne i Nationalbanken.

Der mangler endelig forslag om, at det beløb, som staten sparer ved at ophæve brødkornsordningen, bliver godskrevet landbruget.

Da disse forudsætninger ikke er tilgodeset, og da den foreslåede basispris for foderkorn i 1966-67 ikke er sat højere end 52 kr. pr. hkg ved høstårets begyndelse, betyder forslaget om brødkornsordningens ophævelse fra 1966 en alvorlig forringelse for det brødkorndyrkende landbrug, idet kornpriserne lige efter høst i 1966 må formodes at komme til at ligge under de nugældende brødkornspriser.

Fællesudvalget må derfor henstille til udvalget, at den nuværende brødkornsordning enten videreføres med forhøjede priser også i 1966-67, eller at de ovennævnte forudsætninger for en ophævelse tilgodeses. Hertil hører, at der fastsættes en basispris på foderkorn på mindst 55 kr. pr. hkg.

For foderkornsordningens vedkommende henstilles det, at der i forbindelse med basispriserne forhøjelse pr. 1. august 1965 sker en *efterbeskatning* af handelens lagre pr. 1. august. En sådan bestemmelse fandtes i kornordningen for 1962-63, hvor der skete en forhøjelse af basispriserne på 6 kr. pr. hkg.